

Fekete földkimérés Lakiteleken

Sepsey Tamás címzetes államtitkár közvetíti

személyi jános szakmájában fordultunk, hogy szíjlon azokra az eseményekre, amelyek a területi és földrajzi megjelölések, természetesen az államtitkár oldalán is visszatérnek, de az már, ha úgy látszik, a második jelölés.

Tomon szövege: az a lényeg, hogy az 1992. évi II. törvény, a szervezeti átalakítási törvény, 1992. április 30-ig tette közzéve minden mezőgazdasági területnek, hogy az érdek- egyetértő fórummal együtt a szervezeti földterületét megkate- gorizálja sorolják be – kezdte dr. Boszormenyi János. – Ezek: a karpótlási kijelölt területek, a rezáránytulajdonú területek, az egyeztetett tagi és alkalmazotti rezárányterületek, illetőleg az állami tulajdonú, de természet- szerűen használatban lévő ter- rületek. Azí mai korában meg- tudtuk, hogy Lakiteleken is összeült az érdekegyeztető fo- rum, és hat-hét, egyre csön- desítő tanácskozáson meg is egyez- tek. Ezeket részt vett Anka Ba- lás polgármester is. Kétszón- engedmények után a meggye- zés 1992. április 2-án meg is tör- tent.

Rombolhatunk vagy javíthatunk?

Április 6-án a szervezeti – el- őrás szerint – a Bács-Kiskun me- gyei Kärrendeési Hivatalhoz benyújtotta a tervezetet. De a lé- nyeg, ahogy dr. Boszormenyi tá- nos, illetve a nevezett falugyűlé- sen, *Sepsey Tamás* is utalt rá: a ter- vezet jóváhagyásig semmiféle változtatást a földvelékel kapcs- olatban végrehajtani nem lehet. Aki mégis ezt teszi, törvényt szeg!

– *Mielőtt tovább mennénk az es-emények megismerésében, hadd két-*

dezzük meg, ön jónak tartja a kár- pótlási törvényt?

– A karpótlási törvény a szö- vege szerint nem mindentit jó, de a szellemi föltétlenül! Vagyis mi rombolhatunk vele, ha szán- dékosan ezt akarjuk, de javítha- tunk is – felelte dr. Boszormenyi János.

– Ez mit jelent?

– Például a törvény kimondja, csak területen földet lehet kijelölni.

– Lakiteleken ezt nem vették figyelembe?

– Csak sorfábat! Majd erre is válaszolok. Mi a továbbiakban is segíteni akarunk. De tartuk az időrendet! A Megyei Kärrende- zési Hivatal elutasította a szöve- kezelt által az érdekegyeztető fo- rum munkája nyomán beadott tervezetet. Az elutasítás kelte: 1992. június 13.

– *Mivel indokolták az elutasítást?*

– Azzal, s jogosan, hogy a ter- rületek záloggal terhelték. A szö- vezetet ezt megfellebbezte, de az Országos Kärrende zési és Karpótlási Hivatal 1993. januárja- ban kelt határozatával másodfo- kon is helybenhagyta a korábbi elutasítást.

– Mit lehetett volna tenni? S mi következett ezután?

– Bírósághoz fordulhattak volna, de fölsőleges volt. A tör- vény szerint ezek után a Megyei Földhivatalnak kell a karpótlási területet kijelölni. Kiválgatási te- hat azokat a területeket, ame- lyek jelöléssel nem terhelték, és besorolja a karpótlási területet területek közé.

Időközben megjelent az 1993. évi II. törvény a földkiadó bizottsá- gokról. Ez előírja, hogy március 24-éig a rezárány-tulajdonosok kérhetik a rész tulajdonuk ma- gántulajdon ingatlanban törté- nő kimerését. Aki ezt nem ké- rti, azoknak a magántulajdonú-

Azon a csütörtöki napon Lakiteleken megkérdetük Sepsey Ta- más címzetes államtitkár, az Országos Kärrende zési és Karpótlási Hivatal elnökét, hány helyen történt törvénytelenség. Azaz hány helyen végeztek el rosszul az előkészítő munkálatokat? Il- letőleg ő hány helyre kényszerült kimeríteni, közvetíteni? De meg kellett fogalmaznunk azt a kérdést is, hogy végül is La- kitelek egyáltalán jelképe-e? Mindenne a Lezsák Sándor önkormány- zati képviselő és Anka Balázs polgármester által összehívott fa- lgyűlés után került sor. Persze, elhangzottak ott indulatos szá- vak is. Nem is ok nélküli!

ingatlanuk osztatlan közös tulaj- donú táblába került...

– Nem egészen érthető... – ka- tázáljuk meg a közbeszólást. Ami- kor ezekről beszélgettünk, már nyár volt, június. Dr. Boszormenyi János szintén mosolyog, de arca látszik, *sajátos mosoly ez. Gúnyos.*

– Igen, ekkor kezdődtek az igazságon gondok. Mi a polgárme- terrel meggyeztünk, hogy seg- tünk fölismerni, hol tart e kere- mek elkészítése, illetve, mi seg- tünk elkészíteni a kérelmeket. Kiderült, hogy a legtöbbben már nem is rendelkeznek ilyen saját földdel.

Lidercnyomásos történet

– Ez különös és érdek- es.

– Azí Ugyanis moratórium volt, de fölsőleges volt. A tör- vény szerint ezek után a Megyei Földhivatalnak kell a karpótlási területet kijelölni. Kiválgatási te- hat azokat a területeket, ame- lyek jelöléssel nem terhelték, és besorolja a karpótlási területet területek közé.

Időközben megjelent az 1993. évi II. törvény a földkiadó bizottsá- gokról. Ez előírja, hogy március 24-éig a rezárány-tulajdonosok kérhetik a rész tulajdonuk ma- gántulajdon ingatlanban törté- nő kimerését. Aki ezt nem ké- rti, azoknak a magántulajdonú-

– Újra elérkezettünk a kezdé- tekhez. Mondhatom, Lakitele- ken tiszta lappal indulhattak. Késnek ugyan, de talán nem ve- szítenek.

– *Kérte a kifizetett „kimerési” költségeket.*

– A gyűlésre százan vagy ta- lan százötvenen jöhettek el. Idős emberek könnyes szemmel kér- tük, hogy mi jogos, mi nem. Hiszen *félvezetők ökök, s aligha más cél- tal, mint hogy védjék a saját hasznukat, elfedjék sánda szá- dekukat.* Ami történt, erre valil- dekáit. Ami történt, erre valil-

Nem kaszára, kapára!

A művelődési ház színpadáról – Anka Balázs polgármester szá- vai után – Lezsák Sándor rövid közszófogott. Követően főként Sepsey Tamás és dr. Boszormé- nyi János válaszolt a kérdések- nek. Mert volt kérdés, olykor azt mondhattuk: százszor is ugyan- azt tudakolták. Ki indultosan, más elcsúszó hangon. *Egész jók- reteti sorst, nemzedék kesztettség- jött elő a lelkekből, amelyek évtize- dek rossz tapasztalatának „jel- zalogával” terhelték.* S ezt a ter- heltséget már aligha szüntetheti meg barmi. Am könnyíthet. De háí egyelőre mintha a neheztől- volnának többen!

Sepsey Tamás elmondta, hogy *már százharminc új földtulaj- donos van, és számuk egyre gyar- apodik.* A mintegy háromszáz- zátelölő száz-százötven helyen zárolták el kisebb-nagyobb szá- bálytalanságot, törvénysértést. O is remél, amit Anka Balázs és Lezsák Sándor, hogy a földkiadó bizottságok *bolcsék lesznek*, hiszen ismertősök, szomszédok. Jót kell akarni, nem: rosszat, és akkor meg a mértékeknek adott pén- zek egy része sem vész karba.

Mindéz már az itteniek belá- sán mülki. Egy lehet értelme a mi munkánkban is. Hiszen ezer- nyolcszáz ember dolgozik szinte éjfélnappal, szabadságra se men- nek. Léveidnek is minden bi- zomnyal, de nem szándékosan. Az egyik idős ember valósá- gos életorsót mondott el tömő- ren, amikor elbeszélte: akár- hanyzor kezdett rendbe tenni földadarabot, nem sokára menne kellett tovább... *„Milyen könnyű tovább? ...”* – szakadt ki belőle a káltság.

Nem kell menni! Jogosan, tör- venyesen művelheti a földjét, ha a lakiteleki földközszók hisznek saját telőképességükben és jón- duhatlalt dörtenek. De hát miért ne tennék? Noha néhányukat megzavartuk, az emberek nem csak *egymásnak kaszára, kapára!* Remél- jük, ezután sem lesz így.

Az államtitkáról megkérdet- tük: *előfordult egyáltalán, hogy va- lhol telőképességgé írtul a licitálás?* – Nem, sehol. Azaz egyik he- lyen két átvált egymásnak esett, de ők italsók voltak. Ennyiről tudunk.

Csaknem egymillió-három- százharminc újabb milliót szá- lakkal ágazik el, messziről mültha mélyülnek érdekközpontok. A föld fáj az idősebbeknek. Ehhez képest elhanyagolható a két ka- patos ember fuvarakodása. De most már Lakiteleken se bízzák akármire az ügyüket az embe- rek, főként nem *tanon.* S így meg- lehet, éppen az a réges-régi juss lesz a birtokuk, ami hajdan is az övék volt. S akkor a legtöbb he- lyen a jövedelmüknek kifizetett pénz sem az ablakon dobta ki.

A föld sajog, ahogy az öreg csonok, izületiek is. Ahogy elbo- ronálódik egyik ügye, úgy könnyű a másik is. Hiszen együtt alkotják az életet!